

ЗАЩО

*Потъвам в зелени минути...
Отражения на "герои" се престарават
да ме заговарят със заговори,
с думи коварни, нечути, лишени от зеленина.*

*В кристални решетки купища крила
гърчат се безтелесни,
сред сънища прогонени
и призраци, които се учат да летят.*

*Бездомни минути
запаметяват паметник, слънце и пещера,
кожа, смъкната от звяр кръвожаден,
и нокти, нанизани на гердан...
Пламъци, лижещи звездите,
и воя на малкото животно
с уханни, парещи парченца месо.
Оцеляване! Оцеляване!
Крещи тъй нужното оцеляване!*

*Вулканите през ноздрите се удвояват!
Великаните се смаляват в пигмеи.
И пигмеите – в гневни великани.
Но защо лумват пламъчета в очите ни
пред парещите парченца месо
(на малкото животно) Защо?!
Оцеляване?! Само това ли?!*